

1921-05-01

AFSENDER

Johan Plesner

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

Pisa (Italien)

Omtalte personer:

Anna

Luca Cambiaso

El Greco

Benozzo Gozzoli

Il Bergamasco

Nicola Pisano

Anse Willumsen

Edith Willumsen

Gersemi Willumsen

Omtalte steder:

Genova, Italien

Pisa, Italien

Nice, Frankrig

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/II/6 - PQ

DOKUMENTINDHOLD

Johan Plesner har i de sidste 6 måneder boet hos Willumsen i Nice, hvor han har været sekretær på Willumsens bog om El Greco. Plesner er nu rejst til Italien. Her skal han undersøge og aftegne forskellige værker for Willumsen. Plesner beskriver Genova og Pisa samt de værker, han har set her.

TRANSSKRPTION

Pisa 1 Maj 21.

Kære Hr og Fru Willumsen!

Det første Brev, jeg skriver fra Italien skal være til Dem for at takke Dem for det halve Aar, jeg har været i Deres Hjem. Jeg kan ikke nok sig Dem Tak for al den Venlighed og Overbærenhed – maa jeg sige Venskab? – jeg har mødt hos Dem, for al den Viden, for alle de Erfaringer, jeg har indsuget hos Dem.

- Min Rejse er indtil videre gaaet aldeles fortrinligt. Den første Nat – Natten til i Gaar tilbragte jeg i Genova. Det første, jeg opdagede var at jeg var blevet forvænt til Nizza, baade med det lune Klima og med den gode Mad. (Kære Anna! Tak for Mad undervejs.) – Jeg var straks ude og se paa Byen; i Gaar fandt jeg den interessant, nu efter at jeg har set Pisa finder jeg Genova kedelig. Dog der var jo Via Garibaldi med alle Paladserne. Det var morsomt at se, hvordan en god Arkitekt, der skal bygge en hel Gade, og skabe et Bybillede, sørger for at gennemføre visse perspektiviske Retningslinier og saa forresten giver sig sin Opfindsomhed i Vold – uden at forsøge paa en "gennemført" Uniformering, hvad en Germaner – eller dog de fleste Germanere straks vilde have gjort. – I Gaar Morges var jeg ude og tage Beskrivelse af de tre musicerende Engle (Gamliaso ell. Bergamasco). Kapellet var meget mørkt – det var graavejr – og det varede 10 Minuter, før jeg kunde skelne, hvad der var hvad i Loftsfresken. Omsider fik jeg dog Rede paa den og tegnede Gruppen – efter bedste Evne, føjede en Beskrivelse til. Ingen af Englene vender Ryggen mod Beskueren, og direkte forekom de mig ikke at ligne den "Bebudelse" af Greco, som De viste mig.

Til Pisa kom jeg sent i Aftes. Kl 8 nu til Morgen stod jeg paa Domkirkepladsen, tog en Guide

og Kl 11 havde vi været det hele igennem, jeg havde faaet trukket alt det ud af Manden som han vidste. Saa begyndte jeg forfra selv og har gaaet deroppe og skrevet Noter til Kl. 7½ i Aften. Det har været en vidunderlig dejlig Dag. Straks det at se disse hvid-gule Marmorbygninger paa det grønne Græs er jo en Oplevelse. – Det, der betog mig mest, var Nicolo

Pisanos Prædikestol i Battisteriet. Da jeg saa den, løb det mig koldt ned ad Ryggen. Saa mægtigt det dog virker at se den antike Formglæde midt i de byzantiner-agtige Kompositioner. - Bagsiden af Prædikestolen forekom mig interessant; der har han mere turdet vove sig ud paa sine egne Veje. Husker De Profeten Daniel? en nøgen Atlet som kæler for en smidig Løve, der smyger sig ind til ham. Det er en lille Marmorstatue paa det næstbageste Kapitæl. Han ser saadan ud, at man næsten kunde fristes til at tro, det var en lille antik Statue, de havde stillet op her. Udtrykket: "Æstetisk Nydelse af Formen" for mig ud af Munden, idet jeg saa Figuren – (Guiden gloede dumt.)

Ja, der er eet og andet, som vil blive siddende i min Hjerne, fastere end baade Katekismen og den lille Tabel.

I Aften vil jeg ikke "bruge flere Ord".

De bedste Hilsener til Dem begge, Anna og Børnene

Deres hengivne

Johan Plesner.

Er Benozzo Gozzoli god i Farven? Maaske, men han er da ikke, hvad man kalder Kolorist.

Pisa 1 May 21.

Kære Ha & Fru Willumsen!

Det første Brev, jeg skriver fra Italien skal være til Dem for at takke Dem for det halve Aar, jeg har været i Deres Hjem. Jeg kan ikke noksom sig Dem Tak for al den Venlighed og Omsorg — maa jeg sige Venstabel? — jeg har mødt hos Dem, for al den Viden, for alle de Erfaringer, jeg har indsejlet hos Dem.

— Min Rejse er indtil videre gaaet aldeles fortrinligt. Den første Nat — Natten til i Gaar — tilbragte jeg i Genova. Det første, jeg opdagede var at jeg var blevet forvandt i Pissar, saade med det lune Klima og med den gode Mad. (Kære Anna! Tak for Mad undervejs.) — Jo var straks ude og se paa Byen; i Gaar fandt jeg den interessant, nu efter at jeg har set Pisa finder jeg Genova kedelig. — Dog der var jo Via Garibaldi med alle Paladserne. Det var morsomt at se, hvordan en god Arkitekt, der skal bygge en hel Gade, og skabe et Bybillede, sørger for at gennemføre visse perspektiviske Retninger i Voed — uden at forsøge paa en gennemført Uniformering, hvad en Germaner — eller dog de fleste Germanere straks vilde have gjort. — I Gaar Morges var jeg ude og tage Beskrivelser af de tre musicerende Engle (Gambiaso ell. Bergamasco). Kapellet var meget mørkt — det var Graa og det varede 10 minutter, før jeg kunde skelne, hvad der var hvad i Loftet. Omridet fik jeg

dog Rede paa den og tegnede Gruppen — efter bedste Evne, føjede en Beskrivelse til. Ingen af Englene vendte Ryggen mod Betrueren, og direkte forekom de mig ikke at ligne den "Betruelse" af Greco, som De viste mig. Til Pisa kom jeg sent i Aftes. Kl. 8 om Lil Morges stod jeg paa Domkirkepladsen, tog en Guide

og Kl 11 havde vi varet det hele igennem, jeg havde
faaet tænkt alt det ud af Mændene som han vidste.
Saa begyndte jeg forpa selv og har gaet dengang
skrevet Noter til Kl. 7½ i Aften. Det har været en
vidunderlig dejlig Dag. Straks det at se disse his-
gule Marmorbrygninger paa det grønne Græs er jo
en Oplevelse. — Det, der betog mig mest, var
Niccolo Pisano's Prædikestol i Battisteriet. Da jeg saa
den, løb det mig kølst ned ad Ryggen. Saa mærkeligt
det dog virker at se den antike Formglæde
midt i de byzantiner-agtige Kompositioner. — Bag-
siden af Prædikestolen forekom mig interessant;
der har han mere lændet over sig ud paa sine
egne Veje. Husker De Profeten Daniel? en nøgen
Allet som kaler for en smidig løve, der
smyger sig ind til ham. Det er en lille Marmor-
statue paa det næstbageste Kapitel. Han er
saadan ud, at man næsten kunde fristes til at
tro, det var en lille antik Statue, de havde
stillet op her. Udtrykket: „Æstetisk Nydelse af
Formen“ for mig ud af Minderen, idet jeg
saa Figuren — (Guden gloede dumdumt.)

Jas, du er et og andet, som vil
blive siddende i min Hjerne, fastere end baade
Katekismen og den lille Tabel.

I Aften vil jeg ikke „bruge flere Ord“.
De bedste Hilsener til Dem Begge, Anna og

Børnene

Deres hengivne Johannes.

En Benozzo Gozzoli god i Fawen? Maaske, men han er
da ikke, hvad man kalder Kolonist.

A.H. 6 - P. Q